

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/30/EY,
annettu 8 päivänä toukokuuta 2003,
liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä
(EUVL L 123, 17.5.2003, s. 42)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009	L 140	16	5.6.2009

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2003/30/EY,**

annettu 8 päivänä toukokuuta 2003,

**liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden
käytön edistämisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 pitämässään kokouksessa yhteisön kestävä kehityksen strategian, joka koostuu useista eri toimenpiteistä, muun muassa biopolttoaineiden kehittämisestä.
- (2) Perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö koskee muun muassa öljyä, maakaasua ja kiinteitä polttoaineita, jotka ovat paitsi keskeisen tärkeitä energialähteitä myös merkittävimmät hiilidioksidipäästöjen aiheuttajat.
- (3) Monenlaista biomassaa, joka on peräisin maa- ja metsätalouden tuotteista sekä metsätalouden, metsäteollisuuden ja maatalouselintarviketeollisuuden jätetuotteista ja jätteistä, voitaisiin kuitenkin käyttää biopolttoaineiden tuottamiseen.
- (4) Liikenteen osuus energian loppukäytöstä yhteisössä on yli 30 prosenttia, ja se kasvaa jatkuvasti; tämä kasvusuuntaus voimistuu edelleen, ja hiilidioksidipäästöjen määrä lisääntyy siten, että se on ehdokasmaissa prosenttiyksikköinä ilmaistuna suurempi niiden liittyttyä Euroopan unioniin.
- (5) Liikennettä koskevassa komission valkoisessa kirjassa ”Euroopalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika” odotetaan liikenteen aiheuttamien hiilidioksidipäästöjen kasvavan vuosien 1990 ja 2010 välillä 50 prosenttia eli noin 1 113 miljoonaan tonniin pääasiassa tieliikenteen takia, joka aiheuttaa 84 prosenttia koko liikenteen hiilidioksidipäästöistä. Tämän vuoksi valkoisessa kirjassa vaaditaan ekologisesta näkökulmasta lähtien, että liikenteen riippuvuutta öljystä (nyt 98 prosenttia) on vähennettävä käyttämällä vaihtoehtoisia polttoaineita kuten biopolttoaineita.
- (6) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä on osa toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, sekä kaikkia poliittisia toimenpidekokonaisuuksia, joita

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 205 ja EYVL C 331 E, 31.12.2002, s. 291.

⁽²⁾ EYVL C 149, 21.6.2002, s. 7.

⁽³⁾ EYVL C 278, 14.11.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 4. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. marraskuuta 2002 (EUVL C 32 E, 11.2.2003, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

▼B

tarvitaan pitemmälle menevien sitoumusten täyttämiseksi tältä osin.

- (7) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä, sulkematta kuitenkaan pois muita mahdollisia vaihtoehtoisia polttoaineita, joita ovat autoille tarkoitettu nestekaasu (LPG) ja paineistettu maakaasu (CNG), on eräs keino, jolla yhteisö voi vähentää riippuvuuttaan tuontienergiasta ja vaikuttaa liikenteen polttoainemarkkinoihin ja siten energian huoltovarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämän ei kuitenkaan olisi millään tavoin rajoitettava polttoaineen laatua, ajoneuvojen päästöjä ja ilman laatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamisen merkitystä.
- (8) Tekniikan kehityksen seurauksena useimmissa Euroopan unionin alueella tällä hetkellä liikenteessä olevissa ajoneuvoissa voidaan käyttää matalapitoista biopolttoaineseosta ongelmitta. Viimeisin tekninen kehitys on mahdollistanut biopolttoaineen osuuden lisäämisen seoksissa. Jotkut maat käyttävät jo biopolttoaineseoksia, joissa biopolttoainepitoisuus on 10 prosenttia tai sitä korkeampi.
- (9) Sidonnaisajoneuvot antavat mahdollisuuden käyttää seoksia, joissa on korkeampi biopolttoainepitoisuus. Joissakin kaupungeissa sidonnaisajoneuvot toimivat jo puhtailla biopolttoaineilla, jotka ovat joissain tapauksissa omalta osaltaan parantaneet ilmanlaatua kaupunkialueilla. Jäsenvaltiot voisivat siksi edelleen edistää biopolttoaineiden käyttöä julkisessa liikenteessä.
- (10) Biopolttoaineiden käytön edistäminen liikenteessä on askel kohti biomassan laajempaa käyttöä, mikä mahdollistaa biopolttoaineiden laajemman kehittämisen tulevaisuudessa sulkematta kuitenkaan pois muita vaihtoehtoja kuten vetyä.
- (11) Biopolttoaineiden käytön lisäämistä koskevan jäsenvaltioiden tutkimuspolitiikan olisi koskettava merkittävässä määrin myös vetyä ja sen olisi edistettävä kyseistä vaihtoehtoa asiaankuuluvat yhteisön puiteohjelmat huomioon ottaen.
- (12) Puhdasta kasviöljyä, joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua, voidaan myös käyttää biopolttoaineena niissä erityistapauksissa, joissa sen käyttö soveltuu moottorin tyyppiin ja joissa se täyttää päästöjä koskevat vaatimukset.
- (13) Uudentyyppisten polttoaineiden olisi oltava tunnettujen teknisten standardien mukaisia, jotta kuluttajat ja ajoneuvojen valmistajat hyväksyisivät ne entistä suuremmassa määrin ja jotta ne leviäisivät markkinoille. Tekniset standardit ovat myös päästöjä koskevien vaatimusten ja päästöjen valvonnan perustana. Sen varmistamisessa, että uudentyyppiset polttoaineet täyttävät nykyiset tekniset standardit, jotka on suurelta osin kehitetty tavanomaisia fossiilisia polttoaineita varten, voidaan kohdata vaikeuksia. Komission ja standardointielinten olisi valvottava kehitystä sekä aktiivisesti mukautettava ja kehitettävä standardeja, etenkin haihtumista koskevia näkökohtia, niin että voidaan ottaa käyttöön uudenlaisia polttoaineita ja samalla pitää voimassa ympäristönsuojelun tasoa koskevat vaatimukset.
- (14) Bioetanolin ja biodieselin olisi niitä ajoneuvoissa puhtaina tai sekoituksina käytettäessä täytettävä laatuvaatimukset, joilla varmistetaan moottorin optimaalinen suorituskyky. Todettakoon, että sellaisen dieselmootoreissa käytettäväksi tarkoitetun biodieselin osalta, joka valmistetaan esteröimällä, voitaisiin soveltaa Euroopan standardointikomitean (CEN) standardia prEN 14214 rasvahappojen metyyliestereistä (FAME). Euroopan standardointikomitean olisi samalla tavoin vahvistettava asianmukaiset standardit muille Euroopan unionissa käytettäville liikenteen biopolttoainetuotteille.

▼B

- (15) Biopolttoaineiden käytön edistäminen siten, että noudatetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevissa säännöissä vahvistettuja kestäviä maa- ja metsätalouden toimintatapoja, voi luoda uusia maaseudun kestäväen kehittämisen mahdollisuuksia entistä markkinalähtoisemmässä yhteisessä maatalouspolitiikassa, joka suuntautuu entistä enemmän Euroopan markkinoihin ja jossa pyritään ottamaan huomioon maaseudulla elämisen laadukkuus ja monimuotoinen maatalous, ja se voi avata uusia markkinoita innovatiivisille maataloustuotteille nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden osalta.
- (16) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä kesäkuuta 1998 ⁽¹⁾ antamassaan päätöslauselmassa uusiutuvia energialähteitä koskevan komission strategian ja toimintasuunnitelman ja pyysi erityisiä toimenpiteitä biopolttoaineiden alalla.
- (17) Komission vihreässä kirjassa ”Energiahuoltostrategia Euroopalle” asetetaan tavoitteeksi, että 20 prosenttia tavanomaisista polttoaineista korvataan vaihtoehtoisilla polttoaineilla tieliikenteen alalla vuoteen 2020 mennessä.
- (18) Vaihtoehtoiset polttoaineet voivat saada jalansijaa markkinoilla ainoastaan, jos niitä on laajalti saatavilla ja jos ne ovat kilpailukykyisiä.
- (19) Euroopan parlamentti vaati 18 päivänä kesäkuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa ⁽²⁾, että biopolttoaineiden markkinaosuus kasvatetaan viidessä vuodessa kahteen prosenttiin toteuttamalla toimenpidekokonaisuus, johon sisältyy verovapaus, jalostusteollisuudelle myönnettävä rahoitustuki sekä öljy-yhtiöiden velvoittaminen käyttämään tuotteissaan tietty vähimmäismäärä biopolttoaineita.
- (20) Tapa, jolla kansallisilla ja yhteisön markkinoilla voidaan parhaiten kasvattaa biopolttoaineiden osuutta, riippuu voimavarojen ja raaka-aineiden saatavuudesta, biopolttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettavasta kansallisesta ja yhteisön politiikasta, verojärjestelyistä sekä kaikkien sidosryhmien/osapuolten asianmukaisesta osallistumisesta.
- (21) Biopolttoaineiden käytön edistämiseen tähtäävä kansallinen politiikka ei saisi estää sellaisten polttoaineiden vapaata liikkumista, jotka ovat yhteisön lainsäädännössä säädettyjen yhdenmukaisten ympäristövaatimusten mukaisia.
- (22) Biopolttoaineiden tuotannon ja käytön edistäminen voi osaltaan vähentää riippuvuutta energiantuonnista ja kasvihuonekaasupäästöjä. Puhtaita tai sekoituksina olevia biopolttoaineita voidaan periaatteessa lisäksi käyttää nykyisissä moottoriajoneuvoissa ja nykyistä moottoriajoneuvojen polttoainejakelujärjestelmää hyödyntäen. Biopolttoaineen sekoittaminen fossiilisiin polttoaineisiin voi edistää mahdollisuuksia alentaa kustannuksia yhteisön jakelujärjestelmässä.
- (23) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on sellaisten yleisten periaatteiden käyttöönotto, jotka edellyttävät biopolttoaineiden prosentuaalisen vähimmäisosuuden kaupan pitämistä ja jakelua, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ja se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (24) Olisi edistettävä tutkimusta ja teknologista kehittämistä, joka koskee biopolttoaineita kestäväen kehityksen alalla.

⁽¹⁾ EYVL C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 215.

▼B

- (25) Biopolttoaineiden käytön lisäämisen yhteydessä olisi laadittava yksityiskohtainen selvitys sen ympäristö-, talous- ja sosiaalisista vaikutuksista, jotta voidaan päättää, onko aiheellista lisätä biopolttoaineiden osuutta suhteessa tavanomaisiin polttoaineisiin.
- (26) Olisi säädettävä, että luettelo biopolttoaineista, polttoaineiden uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa prosentuaalista osuutta sekä aikataulua, joka koskee biopolttoaineiden käyttöönottoa liikennepolttoaineiden markkinoilla, on mahdollista mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen sekä käyttöönoton ensimmäisen vaiheen ympäristövaikutuksista tehtävän arvioinnin tuloksiin.
- (27) Olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla voidaan nopeasti kehittää laatuvaatimuksia moottoriajoneuvoissa sekä puhtaina että tavanomaisiin polttoaineisiin sekoitettavia käytettäviä biopolttoaineita varten. Vaikka jätteiden biohajoava osa voi olla käyttökelpoinen biopolttoaineiden tuotantolähde, laatuvaatimuksissa on otettava huomioon jätteen mahdollinen saastuminen, jotta vältetään tiettyjen komponenttien aiheuttama ajoneuvon vahingoittuminen tai päästöjen laadun huonontuminen.
- (28) Biopolttoaineiden käytön rohkaisemisen olisi sovittava yhteen huoltovarmuuden ja ympäristötavoitteiden sekä kunkin jäsenvaltion vastaavien toimintatavoitteiden ja toimenpiteiden kanssa. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat tutkia kustannustehokkaita tapoja tehdä biopolttoaineiden käyttömahdollisuuksia tunnetuiksi.
- (29) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käyttöä dieselöljyn tai bensiinin korvaamiseksi kunkin jäsenvaltion liikenteessä, millä pyritään omalta osaltaan edistämään tavoitteiden saavuttamista, joita ovat muun muassa ilmastonmuutosta koskevien sitoumusten noudattaminen, ympäristöystävällinen huoltovarmuus ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen.

▼M1**▼B**

3 artikla

1. a) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden markkinoille saatetaan biopolttoaineita ja muita uusiutuvia polttoaineita vähimmäisosuus, ja sitä varten niiden on asetettava ohjeellisia kansallisia tavoitteita.
- b) i) Näiden tavoitteiden viitearvo on 2 prosenttia laskettuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitettusta bensiinistä ja dieselöljystä.
- ii) Näiden tavoitteiden viitearvo on 5,75 prosenttia laskettuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitettusta bensiinistä ja dieselöljystä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼ M1▼ B

4. Jäsenvaltioiden olisi toimenpiteitä toteuttaessaan otettava huomioon erilaisten biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden ilmastoon ja ympäristöön kohdistuva kokonaisvaikutus, ja ne voivat tukea ensisijaisesti niitä polttoaineita, joilla tämä kokonaisvaikutus on erittäin hyvä ja kustannustehokas, ottaen samalla huomioon myös kilpailukyvn ja huoltovarmuuden.

▼ M1▼ B*4 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ennen kunkin vuoden heinäkuun 1 päivää komissiolle kertomus

- toteutetuista toimenpiteistä, joilla edistetään biopolttoaineiden tai muiden uusiutuvien polttoaineiden käyttöä dieselöljyn tai bensiinin korvaamiseksi liikenteessä,
- kansallisista voimavaroista, jotka on osoitettu biomassan tuotantoon energian tuottamiseksi muuta kuin liikennettä varten,
- liikennepolttoaineiden kokonaismyynnistä ja markkinoille saatettujen puhtaiden tai sekoitettujen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuudesta edellisen vuoden aikana. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava raakaöljyn tai öljytuotteiden tarjontaan liittyvistä poikkeuksellisista olosuhteista, jotka ovat vaikuttaneet biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden markkinointiin.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen antamassaan kertomuksessa ilmoitettava ensimmäistä vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa. Vuotta 2006 koskevassa kertomuksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava toista vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa.

Näissä kertomuksissa kansallisten tavoitteiden poikkeaminen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainituista viitearvoista on perusteltava, ja se voi perustua seuraaviin tekijöihin:

- a) objektiiviset tekijät, kuten rajalliset kansalliset voimavarat tuottaa biopolttoaineita biomassasta;
- b) niiden kansallisten voimavarojen määrä, jotka on osoitettu biomassan tuotantoon energian tuottamiseksi muuta kuin liikennettä varten, sekä liikenteessä käytettävien polttoaineiden kansallisten markkinoiden tekniset ja ilmastolliset erityispiirteet;
- c) kansalliset politiikat, joilla osoitetaan vertailukelpoiset voimavarat muiden, uusiutuviin energialähteisiin perustuvien liikennepolttoaineiden tuotantoon ja joilla pyritään samoihin päämääriin kuin tällä direktiivillä.

2. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistymisestä jäsenvaltioissa.

Kertomuksessa käsitellään ainakin seuraavia seikkoja:

- a) jäsenvaltioissa biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettujen toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- b) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuuden edelleen kasvattamiseen liittyvät taloudelliset näkökohdat ja ympäristövaikutukset;

▼B

- c) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden elinkaarinäkymät sen osoittamiseksi, mitä toimenpiteitä mahdollisesti voidaan toteuttaa niiden polttoaineiden käytön edistämiseksi vastaisuudessa, jotka ovat ilmastolle ja ympäristölle ystävällisiä ja tulevaisuudessa mahdollisesti kilpailukykyisiä ja kustannustehokkaita;
- d) biopolttoaineiden tuotantoon käytettyjen kasvien viljelyn vaikutus kestäväen kehityksen kannalta, erityisesti maankäyttö, viljelyintensiteetin taso, vuoroviljely ja torjunta-aineiden käyttö huomioon ottaen;
- e) biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön arviointi sen osin, minkälaisia eri vaikutuksia niillä on ilmastonmuutoksen kannalta ja miten ne vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen;
- f) liikenteen energiatehokkuutta lisäävien muiden toimenpiteiden pitkän aikavälin vaihtoehtojen tarkastelu.

Komissio tekee tämän kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitejärjestelmän muuttamiseksi. Jos kertomuksessa päädytään siihen, että ohjeellisia tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta syistä, jotka eivät ole perusteltuja ja/tai jotka eivät liity uuteen tieteelliseen tietämykseen, on ehdotuksissa asianmukaisella tavalla käsiteltävä kansallisia tavoitteita, mukaan lukien mahdolliset pakottavat tavoitteet.

▼M1**▼B***7 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivään joulukuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset.

8 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.